

De koopman en de grote grafheuvel

Er was eens, in de tijd van de Hanze, een koopman in Lübeck die veel schepen bezat. Hij deed meestal zaken met Reval, dat we tegenwoordig kennen als Tallinn.

Op een dag kreeg de man het idee om in tabak te gaan handelen. Dus stuurde hij zijn gloednieuwe vlaggenschip naar de Livonianen. Maar een maand later, toen het kwartierschip thuis zou komen, was er geen spoor van het schip te bekennen. Niemand had het gezien of er iets over gehoord. De koopman dacht: "Nou, zeelieden zijn notoir laat, of misschien hadden ze een slechte wind." Hij wachtte en hoopte dat er niets ergs was gebeurd. Maar een week later beseftte hij dat het schip niet kwam. Dus besloot hij nog een schip te sturen, maar deze keer met een heel konvooi om het te beschermen. Er ging weer een maand voorbij en de escorteschepen keerden terug, maar het tabaksschip niet.

Nu dacht de koopman dat hij zelf een van de reizen zou maken. Al die tijd sliep hij niet, maar wachtte aan dek op wat de andere schepen hadden meegenomen. Maar er gebeurde niets, hij bereikte Reval zonder problemen. Pas nu realiseerde de koopman zich dat alleen de schepen met tabak zouden verdwijnen.

Dus ging hij de plaatselijke bevolking vragen of zij iets wisten. Een van de vrouwelijke wetenschappers kon hem vertellen dat de eilandbewoners meer over het onderwerp wisten. Maar om überhaupt met de eilandbewoners te kunnen praten, moet je ze een goed biertje brengen. De koopman bestelde een hele scheepslading bier en vertrok toen naar Saaremaa. Daar aangekomen vertelde hij het hele verhaal en de eilandbewoners wisten meteen wat het probleem was: Vana-Kurat was een beruchte tabaksroker, dus hij moest wel de hand hebben in het verdwijnen van de lava. De Saarländers wisten maar één oplossing: de Grote Trol, de nationale held van Saaremaa, oproepen.

Ze leidden de koopman naar de Grote Trol en het eerder genoemde bier werd hem gebracht. De koopman ging vervolgens met de held aan tafel en ze dronken samen. Ze kwamen al snel tot de afspraak dat Töll naar het ruim van het volgende tabaksschip zou gaan, en als de duivel zou komen zou hij hem verrassen en hem voorgoed naar de hel terugsturen. De Grote Barrow zelf had wat zaken met de duivel die geregeld moesten worden. In ruil daarvoor wilde hij 1000 jaar vrede. Er werd een overeenkomst gesloten, de reus kwam naar Reval en plaatste zichzelf in het ruim van een tabaksschip. Zoals bij alle andere gelegenheden was de duivel aanwezig, maar onverwacht sprong de oude dwaas van het schip en stuurde de helse reus naar zijn ondergang - de beenhaak van de machtige man deed de gehoornde zo ver vliegen dat het blauw achter hem kletste. De koopman hield zijn belofte en de Grote Beer rust tot op de dag van vandaag. Sindsdien kunnen kooplieden rustig zaken doen op de Oostzee zonder bang te zijn voor de duivel. Maar volgens de legende komt er een tijd dat de Trol een laatste gevecht met de Duivel zal hebben.

Vertaald met DeepL.com (Pro-versie)